

Sygn. akt IV P 231/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	Wioletta Witkowska - Kowalczyk
Ławnicy:	Bożena Podowa, Ewa Woźniak
Protokolant:	Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 roku w Goleniowie

sprawy z powództwa I. E.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o ustalenie istnienia stosunku pracy i za wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powódki I. E. na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 1877 zł. (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IVP 231/14

UZASADNIENIE

I. E. wniosła przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. pozew o odszkodowanie w wysokości 13.800zł. z tytułu rozwiązania stosunku pracy, podnosząc że nie wyrażała zgody na rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron w innym terminie aniżeli z dniem 01. lipca 2014r. a dodatkowo jej oświadczenie zawierające wniosek o rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron miało być złożone pod wpływem szantażu ze strony nowego prezesa spółki –ten miał jej grozić zwolnieniem dyscyplinarnym a zwrot pieniędzy pozostawionych w depozycie w kasie firmy przez powódkę miał nastąpić po rozwiązaniu przez nią umowy o pracę za porozumieniem stron. Powódka podnosiła, że czuła się osaczona i zszokowana, że straciła tyle pieniędzy i dlatego napisała to oświadczenie.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2015r. pełnomocnik powódki zmienił żądanie pozwu, wnosząc o ustalenie, że strony nadal łączył stosunek pracy oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy na podstawie art. 81 kp w wysokości 31.804,61 zł. za okres od dnia 05 lutego 2015r. 31 stycznia 2016r. (k. 81, 166,167), podnosząc że powódka uchyliła się od skutków prawnych oświadczenia w piśmie z dnia 01 lipca 2014r. jako złożonego pod wpływem groźby, która mogła wywołać uzasadnioną obawę jej spełnienia zwłaszcza wobec atmosfery w pracy panującej po dniu 01.07.2014r. oraz po zmuszaniu pracowników do napisania wniosków o rozwiązanie stosunku pracy.

W odpowiedzi na pozew , strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych . W uzasadnieniu pozwany podnosił następujące zarzuty:

- powódka wyraziła zgodę na rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron w innym terminie aniżeli 01.07.2014r. , o czym świadczył fakt stawiania się przez nią do pracy po dniu 01 lipca 2014r. ;

- pozwany nie zmuszał powódki do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za porozumieniem stron; miała to być jej decyzja samodzielna i podjęta swobodnie ;

-powodem złożenia przez powódkę oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za porozumieniem stron były nieprawidłowości związane z pracą księgowości , których powódka jako główna księgowa nie potrafiła wyjaśnić;

- powódka nie miała woli kontynuowania stosunku pracy po dacie 20 sierpnia 2014r. skoro odmawiała pomocy pozwanej w tym odmawiała pracownikowi pozwanej udzielenia informacji na temat sposobu prowadzenia księgowości w spółce , twierdząc że nie była już ich pracownikiem .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

I. E. była zatrudniona w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. od dnia 01.09.1975r. , od dnia 01.05.2007r. pełniła funkcję głównej księgowej.

Dowód: akta osobowe

Świadectwo pracy k. 3

Dnia 30 czerwca 2014r. odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników , na którym odwołano prezesa spółki D. D. i powołano nowego prezesa B. J.. Na nim brała udział powódka(była udziałowcem spółki , mając 35 udziałów) M. I. i kasjerka C. W. . Największym udziałowcem spółki był T. D. – 28.900 udziałów.

Dowód: protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 44-56

Na dzień 26.06.2014r. stan początkowy kasy pancernej firmy to kwota 3366,33zł. W okresie od dnia 26.06.2014r. do dnia 29.06.2014r. do kasy wpłynęła w sumie kwota 2688,36zł. a rozchód wyniósł 5086,21zł. Zatem w kasie pancernej firmy na dzień 29.06.2014r. była kwota 6054,69 (3366,33 zł. + 2688,36zł.) minus 5086,21zł. = 968,48zł. Z takim stanem gotówki w kasie dnia 30.06.2014r. firma pozwana zaczynała dzień pracy.

Tego dnia powódka wydatkowała kwotę 612,20zł. dla kierowcy , kwotę 15, 30zł. Dodatkowo pokwitowała odbiór kwoty 3235,10zł. jako swoje wynagrodzenie na liście płac , aczkolwiek stan kasy w tej dacie nie wystarczał na wypłacenie tej kwoty. Powódka zatem faktycznie nie pobrała wynagrodzenia za pracę za miesiąc czerwiec. Pod koniec dnia w kasie firmy pojawiła się kwota 4800zł. z utargu ze S. , ale dnia 01 lipca 2014r. w raporcie kasowym powódka wpisała kwotę 5500zł. zamiast 4800zł. Brakującą kwotę 700zł. sklep ze S. miał dostarczyć w terminie późniejszym , co też zostało uczynione.

Dowód: raport kasowy z dnia 30.06.2014r. k. 84

Dowód utargu na kwotę 700zł. k. 85

Dowód KP nr (...) k. 86

Dowody wypłaty k. 87-91 ,93

protokół z dnia 30.06.2014r. k. 122

Dnia 03.06.2014r. powódka odebrała z punktów w S. pieniądze w kwocie 4800zł. z tytułu utargów.

Do siedziby spółki do G. powódka wróciła po godz. 18.00 . Jako że otrzymała od nowego prezesa spółki polecenie nie wpuszczania na teren firmy byłej pani prezes , powódka odebrała od niej kluczyki do samochodu służbowego . W siedzibie firmy w kasie pancernej pozostawiła pieniądze z utargów i z uwagi na późną porę odłożyła sporządzenie raportu kasowego do poniedziałku do dnia 01 lipca 2014r.

Dnia 01 lipca 2014. powódka pojawiła się rano w pracy , w firmie pojawił się prezes B. J. wraz z P. D. celem dokonania kontroli kasy .

Powódka sporządziła raport ze stanu kasy na dzień 30.06.2014r. , gdzie wpisała , że w kasie było na ten dzień 3366,33zł. Podpisy na protokole złożyła kasjerka C. W. i na polecenie powódki M. I. , pomimo że faktycznie ta ostatnia nie brała udziału w ustalaniu stanu kasy .

Dowód: protokół z dnia 30.06.2014r. k. 122

Zeznanie M. I. k. 131,132

zeznanie M. I. k. 131,132

Zeznanie C. W. k. 132 v

P. D. postanowił dokonać weryfikacji raportu z dnia 30.06.2014r. przedłożonego przez powódkę i w tym celu nakazał powódce otworzyć kasę pancerną , ta usiłowała namówić przewodniczącego Rady Nadzorczej do zaniechania tej czynności. P. D. nie ustąpił i powódka wyjęła z kasy pieniądze . Okazało się , że w kasie pancernej firmy była kwota 9070,67zł. Przy tej czynności brała udział C. W. i M. I.. Powódka tłumaczyła, że część pieniędzy to jej wynagrodzenie . Dokonano porównania listy płac , raportu kasowego z dnia 30.06.2014r. i z dnia 01 lipca 2014r. i pozwany stwierdził , że ponownie stan kasy się nie zgadzał .

Dowód: protokół ze stanu kasy k. 123

zeznanie P. D. k. 148-150

P. D. , obecności prezesa spółki , C. W. , M. I. ponownie nakazał otworzyć kasę i w niej na górnej półce znaleziono dodatkowe pieniądze . Okazało się , że w kasie pancernej znaleziono dodatkowe pieniądze w kwocie 3560,42zł. a zatem w kasie pancernej w sumie znajdowała się kwota 12 631,09zł. Powódka tłumaczyła , że w tej kwocie było jej wynagrodzenie za pracę za czerwiec 2014r. oraz nagroda jubileuszowa. Powódka tłumaczyła się , że wynagrodzenia nie pobrała z powodu braku gotówki w kasie a gdy chodzi o nagrodę jubileuszową to zdeponowała ją w kasie pancernej firmy , bojąc się że straci pieniądze przeznaczone na pomnik dla rodziców. Pozwany ponownie porównał wysokość nagrody jubileuszowej według list , wysokość wynagrodzenia za pracę ze stanem kasy na dzień 01.07.2014r. i na dzień 30.06.2014r. Uznał , że po odliczeniu sum nagrody jubileuszowej i wynagrodzenia za pracę , stan kasy się nie zgadzał .

Dowód: protokół z ponownego otwarcia kasy k. 124

zeznanie M. I. k. 131,132

Zeznanie C. W. k. 132 v

zeznanie P. D. k. 148,150

Niespornym było , że brak było dokumentu złożenia pieniędzy z nagrody jubileuszowej przez powódkę w kasie firmy.

W kasie firmy w pudełeczku była kwota 29,66zł. które to pieniądze w bilonie zostawiała D. D. .

Dowód: zeznanie D. D. k. 130,131

Powódka miała w zwyczaju wciągania w raport pieniędzy , których fizycznie jeszcze nie było w kasie , mając zapewnienie , że w najbliższej przyszłości , że pieniądze zostaną dostarczone do firmy.

Dowód: zeznanie M. I. k. 131,132

Prezes spółki z uwagi na uchybienia powódki w księgowości zaproponował jej rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron , podnosząc że nosił się z zamiarem rozwiązania stosunku pracy w trybie art. 52kp. Dnia 01 lipca 2014r. powódka napisała oświadczenie , w którym składała wniosek o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z tym dniem ze względów osobistych i rodzinnych . Pismo te powódka złożyła na ręce prezesa spółki B. J. w obecności przewodniczącego Rady Nadzorczej P. D. (będącego jednocześnie udziałowcem spółki). Jako że powódka zajmowała stanowisko głównego księgowego , a w związku ze zmianą na stanowisku prezesa powódka musiała pomóc nowemu prezesowi uzyskaniem dostępu do kont spółki , dokonania wpisu zmian w KRS prezes spółki podjął decyzję , że rozwiązanie stosunku pracy może nastąpić dopiero z dniem 20.08.2014r. i poczynił na oświadczeniu powódki stosowną adnotację. Zmienioną datę rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron powódka nie zaakceptowała , brak było podpisu powódki pod adnotacją prezesa spółki.

Dowód: oświadczenie z dnia 01.07.2014r. k. 32

Zeznanie powódki k.196-200,204

zeznanie D. D. k. 130,131

Dnia 01 lipca 2014r. prezes spółki w rozmowie z C. W. i M. I. zaproponował im rozwiązanie stosunku za porozumieniem stron zamiast w drodze rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Dowód: zeznanie M. I. k. 131,132

Zeznanie C. W. k. 132 v

Od 01.07.2014r. powódka nadal świadczyła pracę na rzecz pozwanego do dnia 07 sierpnia 2014r. , kiedy to udała się na zwolnienie lekarskie. / niesporne/

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim przez okres 6 miesięcy do dnia 04 lutego 2015r. / niesporne/

Od połowy sierpnia 2014r. usługi księgowo – kadrowe na rzecz pozwanego świadczyła M. G. , która została z dniem 01 września 2014r. zatrudniona w firmie na stanowisku głównej księgowej

W sierpniu 2014r. nowa księgowa nawiązała kontakt telefoniczny z powódką celem uzyskania informacji o sposobie funkcjonowania firmy , sposobie przekazywania dokumentów i prowadzenie dokumentów księgowych a nadto chciała uzyskać od powódki hasła komputerowe. Powódka odmówiła przekazania tych informacji . Będąc na zwolnieniu lekarskim powódkę nikt nie uprzedził z zarządu o nowo zatrudnionym pracowniku i nie polecił udzielenia informacji zgodnie z żądaniem M. G..

Dowód: zeznanie M. G. k. 174-177

Dnia 11 września 2014r. I. E. przyniosła do pracy zwolnienie lekarskie , na żądanie pracodawcy zdała służbowy telefon komórkowy .W innym terminie zdała klucze do firmy .

Dowód: protokół zdania telefonu służbowego k. 173

zeznanie A. T. k. 179

Miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 4600zł.brutto

Dowód: zaświadczenie z dnia 21.01.2015r. k. 34

Po otrzymaniu świadectwa pracy powódka zgłosiła prośbę do PIP o wyjaśnienie kwestii sposobu rozwiązania stosunku pracy, którego rozwiązanie było dla niej zaskoczeniem. PIP skierował powódkę na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pismo z PIP z dnia 20.10.2014r. k. 7

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem w sprawie jest ocena czy powódka złożyła oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy pod wpływem groźby bezprawnej i co było motywem złożenia tegoż oświadczenia a nadto czy strony uzgodniły warunki rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron w części dotyczącej jego daty. Niniejsza sprawa osadza się na kanwie stanu gotówki w kasie pancernej w dniu 01.07.2014r., kiedy to nowy zarząd usiłował zweryfikować stan raportu kasowego z dnia 30.06.2014r. z faktycznym stanem kasy. Dokonując czynności weryfikacji powódka usiłowała odzegnać od tej czynności osoby kontrolujące, tłumacząc że w zakresie stanu kasy firmy i raportu kasowego są zgodności. Powódka na żądanie wyjęcia gotówki z kasy pancernej, wyjęła część jej zawartości. Okazało się, że faktycznie w kasie podczas pierwszego jej liczenia była łączna kwota 9070, 67zł. Innymi słowy wyszło na jaw, że stan faktyczny kasy nie zgadzał się z raportem z dnia 30.06.2014r. Wyszło też na jaw, że sporządzenie raportu z dnia 30.06.2014r. i zliczenie kasy odbyło się bez udziału M. I.; protokół z dnia 30.06.2014r. zrobiła powódka wraz z C. W. Powódka zleciła M. I. podpisanie protokołu i poświadczenie nieprawdy, że brała udział w ustalaniu stanu kasy. Był to jeden z szeregu nieprawidłowości, do których powódka się dopuściła jako główna księgowa. Dnia 01 lipca 2014r. usiłowała przed nowym zarządem ukryć faktyczny stan kasy, czego przejawem było to, że w trakcie weryfikacji treści protokołu z dnia 30 czerwca 2014r., wyjęła z kasy pancernej część pieniędzy, zatajając, że w kasie była jeszcze gotówka. Prezes spółki z przewodniczącym Rady Nadzorczej dokonali ponownie sprawdzenia stanu kasy pancernej i ujawnili w niej dodatkowo kwotę 3560,42zł. Zatem stan gotówki w kasie pancernej odbiegał diametralnie od stanu wykazanego w protokole z dnia 30.06.2014r. Powódka sama przyznała, że jej obowiązkiem było sporządzanie raportu kasowego wg stanu faktycznego gotówki w kasie a nie według stanu dokumentów. Niedopuszczalnym w zachowaniu głównej księgowej było pozostawienie swoich prywatnych pieniędzy w „depozycie” kasy firmy zwłaszcza, że bez żadnego dokumentu KP. Powódka potraktowała kasę firmy jako miejsce przechowywania prywatnych zasobów pieniężnych, czego nie powinna czynić zgodnie z zasadami sztuki prawidłowej księgowości. Uchybieniem tych zasad było nie sporządzanie raportu kasowego według faktycznego stanu gotówki w kasie. Niezgodnie ze sztuką prawidłowej i rzetelnej księgowości było ujęcie w raporcie kasowym kwoty 5500zł. i tworzenie fikcji, że taka kwota wpłynęła faktycznie do kasy, w sytuacji gdy wpłynęła kwota 4800zł. a reszta miała dotrzeć do firmy w późniejszym terminie. Wyszło też na jaw, że wciąganie w raport kasowy pieniędzy, których faktycznie nie było jeszcze w kasie firmy, było normalną praktyką powódki, która jak określiła świadek M. I. „zawsze chciała mieć porządek w papierach, więc robiła porządek w papierach najpierw wciągała operacje, których fizycznie nie było a później odbierała te pieniądze (k. 131v)”. Należy pamiętać, że powódka zajmowała stanowisko głównej księgowej, stanowisko z którym wiąże się szczególne zaufanie. To główna księgowa odpowiada za prawidłowość prowadzenia księgowości, sprawowała nadzór nad kasą pancerną firmy. Co więcej powódka, po złożeniu do kasy firmy własnych pieniędzy z nagrody jubileuszowej, klucze do kasy miała we własnym wyłącznym władaniu a przecież te klucze powinna mieć kasjerka; kasjerka nie była obecna przy złożeniu przez powódkę prywatnych pieniędzy do kasy firmy; kasjerka została przez powódkę pozbawiona dostępu do kasy firmy i możliwości kontroli jej stanu, za który przecież odpowiadała. Kasjerka C. W. nie wiedziała zatem kiedy powódka złożyła własną nagrodę jubileuszową do kasy firmy, w jakiej kwocie, czy nie wyciągała z kasy firmy jakieś sumy pieniężne. Powódka swoim zachowaniem naruszyła zasady prawidłowej i rzetelnej księgowości a zatem swoje podstawowe obowiązki służbowe i to w sposób ciężki. Skutkiem zachowania powódki było to, że dnia 01 lipca 2014r. pozwany stwierdził superatę w kasie; nie mógł dojść skąd ta nadwyżka się wzięła. Pozwany uznał tego dnia, że w zakresie księgowości powódka stosowała nieznanne mu i podejrzane zasady, a to wzbudziło w nowo powołanym zarządzie podejrzenia nierzetelności księgowości prowadzonej przez powódkę. Zatem pracodawca miał prawo w tej sytuacji rozwiązać z powódką stosunek pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika i decyzja pracodawcy zdaniem Sądu byłaby w pełni uzasadniona. Pracodawca, uprzedzając ją o tym zamiarze,

dał powódce możliwość wyboru sposobu rozwiązania stosunku pracy : za porozumieniem stron albo w drodze zastosowania art. 52kp . Powódka miała świadomość swoich uchybień i ich wagi , wybrała więc rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron. Powódka w pozwie złożyła oświadczenie , w którym uchylała się od skutków prawnych oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę w drodze porozumienia stron , powołując się na groźbę bezprawną. Groźba ta miała polegać na groźeniu jej zwolnieniem dyscyplinarnym z pracy w razie nie złożenia oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy za porozumieniem stron . Groźba bezprawna oznacza w rozumieniu art. 87 kc zagrożenie podjęcia działania niezgodnego z prawem lub z zasadami współżycia społecznego lub zagrożenie podjęcia działania zgodnego z prawem ale z kolei zmierzającego do osiągnięcia celu niezgodnego z prawem lub zasadami współżycia społecznego . (wyrok Sadu Apelacyjnego w Gdańsku III APa 26/15 z dnia 02.11.2015r.) . Na gruncie takiej definicji groźby bezprawnej , wobec ujawnienia przez pracodawcę ciężkiego naruszenia przez powódkę podstawowych swoich obowiązków pracowniczych , nie mogą być uznane za groźbę bezprawną działania pracodawcy , który zamierza wykorzystać legalny środek dyscyplinarny przewidziany w art. 52kp i uprzedza o tym pracownika , dając mu możliwość wyboru takiego sposobu rozwiązania stosunku pracy , który w zaistniałych okolicznościach będzie dla pracownika korzystniejszy. Nie można też przyjąć , że zachodziły przesłanki z art. 82kc:, z faktu zdenerwowania powódki w chwili składania oświadczenia woli w dniu 01.07.2014r. nie można wywodzić braku możliwości świadomego i swobodnego podjęcia takiej decyzji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.12.2002r. I PKN 582/01).

Kolejną kwestią sporną w sprawie była data rozwiązania stosunku pracy . Rozwiązanie stosunku pracy w drodze porozumienia stron wymaga zgodnego oświadczenia obu stron co do sposobu ale i daty rozwiązania stosunku pracy . Na gruncie niniejszej sprawy każda ze stron podawała inną datę rozwiązania stosunku pracy. Pozwany podnosił , że uzgodnił z powódką termin 20.08.2014r. , czemu z kolei zaprzeczała I. E. .

P. D. zeznał , że to powódka wyszła z inicjatywą rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron z dniem 01.07.2014r . i to była jej reakcja na fakt ujawnienia w księgowości nieprawidłowości , których się dopuściła. Prezes spółki w obecności świadka negocjował z powódką inny termin rozwiązania stosunku pracy ze względu na potrzebę zakładu pracy i strony miały się zgodzić , że nastąpi to za miesiąc(a rozmowa miała miejsce dnia 01 lipca 2014r.) . Porównując zeznania świadka P. D. z adnotacją na oświadczeniu znajdującym się na k. 32 akt uznać , że nie było uzgodnionego między stronami terminu rozwiązania stosunku pracy przypadającego na dzień 20 sierpnia 2014r. Co więcej powódka , po otrzymaniu świadectwa pracy była zaskoczona faktem rozwiązania z nią stosunku pracy i celem wyjaśnienia tych okoliczności zwróciła się o pomoc do Państwowej Inspekcji Pracy. Zgodnie z art. 6kc to na stronie , która z faktu wywodzi skutki prawne , spoczywa ciężar udowodnienia tego faktu. Pozwany nie sprostął temu obowiązkowi , co skutkowało przyjęciem , że strony nie rozwiązały stosunku pracy. Powódka zgłosiła żądanie ustalenia , że strony nadal łączy stosunek pracy a nadto wniosła o wynagrodzenie w oparciu o art.81kp . Żądania powódki należało rozpatrywać w kategorii art. 8kp , tj. czy jej działania nie byłyby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego lub ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem prawa. Przyczyną , dla której pracodawca zamierzał rozwiązać z powódką stosunek pracy , były rażące naruszenia zasad rzetelnej i prawidłowości księgowości przez powódkę , pracodawca na skutek opisanych wyżej zachowań powódki jako pracownika , utracił do niej zaufanie a właśnie stanowisko głównego księgowego należące do najważniejszych stanowisk w firmie wymaga szczególnie zaufania. Pracodawca miał wszelkie prawa , aby rozwiązać z powódką umowę o pracę w trybie art.52kp a zaproponował jej porozumienie stron. Nie budzi wątpliwości , że niemożliwym byłaby dalsza współpraca między stronami i dalsze pełnienie obowiązków głównego księgowego przez powódkę. W tej sytuacji powrót powódki do pracy na dotychczasowe stanowisko (niemożliwym byłoby powierzenie jej innego stanowiska z powodu ochrony przedemerytalnej) źle byłby odebrany w środowisku zakładu pracy i byłby nie do zaakceptowania. Stąd stanowisko Sądu o oddaleniu na podstawie art. 8kp powództwa o ustalenie istnienia stosunku pracy . Odnośnie żądania wynagrodzenia za okres od dnia 05.02.2015r. do dnia 31.01.2016r. , na podstawie art. 81kp - warunkiem przyznania wynagrodzenia , jest uprzednie ustalenie , że w okresie tym strony łączył stosunek pracy , że powódka w tym okresie zgłosiła gotowość do jej świadczenia. Żądanie oparte o art. 81kp Sąd oddalił , bo:

- w okresie od 05.02.2014r. strony nie łączył stosunek pracy

- w tym okresie powódka nie uzewnętrzniła wobec pracodawcy gotowości do podjęcia pracy(nie informowała permanentnie pracodawcy o swojej gotowości do podjęcia pracy ani co miesiąc nie wyzwała pracodawcy do zapłaty wynagrodzenia) .

Odnosnie zeznań T. K. sugerujących , że powódka z innymi osobami usuwać miała dokumenty z firmy i to dwukrotnie. Zdarzenia te miały mieć miejsce po godz. 15.00 a więc po godzinach pracy . Fakt przebywania powódki po godzinie 15.00 w firmie uzasadniony był tym , że często powódka pozostawała w pracy po godzinach . Odnosnie sugestii wywożenia dokumentów z firmy przez powódkę , co sugerował świadek T. K. to niezrozumiałe dla Sądu było zachowanie się świadka , który – mając prośbę B. J. , aby baczyl na to , co się w firmie dzieje pod nieobecność prezesa – nie wezwał Policji , widząc jego zdaniem podejrzanе zdarzenia na terenie firmy . Nie budzi wątpliwości , że między świadkiem a M. R. (k. 196,197) oraz między świadkiem a D. D. i lojalnymi jej pracownikami (do których powódka należała) istniał konflikt. Trudno więc uznać za wiarygodne zeznania świadka T. K. , który z kolei stanął w konflikcie po stronie ówczesnego prezesa.

Na koszty zastępstwa procesowego orzeczone w punkcie 2 wyroku składała się : opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie adwokata ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 oraz § 12 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (dz. U. z dnia 3.10.2002r. ze zm.) .

Wioletta Witkowska – Kowalczyk